

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-158-08

Druk nr 1054
Warszawa, 29 września 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o indywidualnych
kontach emerytalnych oraz niektórych
innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej

wz. WICEPREZES RADY MINISTRÓW

(-) Waldemar Pawlak

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wypłata – wypłatę jednorazową albo wypłatę w ratach środków zgromadzonych na IKE dokonywaną na rzecz:

a) oszczędzającego, po spełnieniu warunków określonych w art. 34 ust. 1 pkt 1 albo

b) osób uprawnionych, w przypadku śmierci oszczędzającego;”;

b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) zwrot – wycofanie całości środków zgromadzonych na IKE, jeżeli nie zachodzą przesłanki do wypłaty bądź wypłaty transferowej;”;

c) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) częściowy zwrot – wycofanie części środków zgromadzonych na IKE, jeżeli nie zachodzą przesłanki do wypłaty bądź wypłaty transferowej;”;

2) w art. 9 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) termin dokonania wypłaty, wypłaty transferowej, częściowego zwrotu oraz zwrotu;”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) warunki wypłaty w ratach, w tym liczbę rat, w przypadku dokonywania wypłaty w ratach;”;

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpłaty dokonywane na IKE w roku kalendarzowym nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej trzykrotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o prowizorium budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy kwota ustalona w sposób określony w ust. 1 będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota wpłat dokonywanych na IKE ogłoszona w poprzednim roku kalendarzowym.”;

4) w art. 15 uchyla się ust. 2;

5) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ nadzoru jest obowiązany do sporządzenia i przekazania ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego półrocznej i rocznej informacji zbiorczej o IKE prowadzonych przez nadzorowane instytucje finansowe, w terminie do dnia 31 sierpnia za ostatnie półrocze i do ostatniego dnia lutego za rok poprzedni.”;

6) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wypłata może być, w zależności od wniosku oszczędzającego albo osoby uprawnionej, dokonywana jednorazowo albo w ratach. Wypłata jednorazowa, a w przypadku wypłaty w ratach pierwsza rata, powinny być, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2, dokonane w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia:

1) złożenia przez oszczędzającego wniosku o dokonanie wypłaty;

2) złożenia przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wniosku o dokonanie wypłaty oraz przedłożenia:

a) aktu zgonu oszczędzającego i dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby uprawnionej albo

b) prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku oraz zgodnego oświadczenia wszystkich spadkobierców o sposobie podziału środków zgromadzonych przez oszczędzającego bądź prawomocnego postanowienia sądu o dziale spadku oraz dokumentów stwierdzających tożsamość spadkobierców

– chyba że oszczędzający albo osoby uprawnione zażądają wypłaty w terminie późniejszym.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oszczędzający, który dokonał wypłaty jednorazowej albo wypłaty pierwszej raty, nie może ponownie założyć IKE.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Oszczędzający nie może dokonywać wpłat na IKE, z którego dokonał wypłaty pierwszej raty.”;

7) w art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z chwilą przekazania środków, zgodnie z ust. 2, umowa o prowadzenie IKE zawarta z instytucją finansową dokonującą wypłaty transferowej ulega rozwiązaniu, z wyłączeniem przypadku, gdy oszczędzający dokonuje wypłaty transferowej części środków zgromadzonych na IKE pomiędzy funduszami inwestycyjnymi zarządzanymi przez to samo towarzystwo.”;

8) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedmiotem wypłaty transferowej może być wyłącznie całość środków zgromadzonych na IKE, z wyłączeniem przypadku, gdy oszczędzający dokonuje wypłaty transferowej pomiędzy funduszami inwestycyjnymi zarządzanymi przez to samo towarzystwo, oraz przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2.”;

9) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oszczędzający może wystąpić z wnioskiem o częściowy zwrot pod warunkiem, że środki te pochodziły z wpłat na IKE.”,

b) uchyla się ust. 9,

c) po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Częściowy zwrot następuje w ciągu 30 dni, licząc od dnia złożenia przez oszczędzającego wniosku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁾) w art. 30a wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) od dochodu oszczędzającego na indywidualnym koncie emerytalnym z tytułu zwrotu albo częściowego zwrotu, w rozumieniu przepisów o indywidualnych kontach emerytalnych, środków zgromadzonych na tym koncie,”;

2) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dochodem, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, jest różnica między kwotą stanowiącą wartość środków zgromadzonych na indywidualnym koncie emerytalnym a sumą wpłat na indywidualne konto emerytalne, a w przypadku częściowego zwrotu dochodem jest kwota zwrotu pomniejszona o kwotę stanowiącą iloczyn kwoty zwrotu i wskaźnika stanowiącego udział sumy wpłat na indywidualne konto emerytalne do wartości środków zgromadzonych na tym koncie. Dochodu tego nie pomniejsza się o straty z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych poniesionych w roku podatkowym oraz w latach poprzednich. Zdanie pierwsze i drugie stosuje się odpowiednio do określania dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 11.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1207, z 2005 r. Nr 143, poz. 1202 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Pracownik nie może ponownie przystąpić do tego programu, z którego dokonał wypłaty jednorazowej albo wypłaty pierwszej raty, w przypadku dokonywania wypłaty ratalnej. Ograniczenie określone w zdaniu pierwszym nie dotyczy osób, które dokonały wypłaty jako osoby uprawnione.”;

2) w art. 25:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Suma składek dodatkowych wniesionych przez uczestnika do jednego programu w ciągu roku

kalendarzowego nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej czteroipółkrotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone. W przypadku gdy kwota ustalona w sposób określony w zdaniu pierwszym będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota ogłoszona w poprzednim roku kalendarzowym.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym uczestnik będzie wnosił do programu składki dodatkowe, wysokość kwoty, o której mowa w ust. 4.”;

3) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Organ nadzoru wykreśla, z urzędu, program z rejestru programów w przypadku gdy:

1) zakończono postępowanie likwidacyjne pracodawcy albo zakończono postępowanie upadłościowe pracodawcy, a podmiot obowiązany do złożenia wniosku o wydanie decyzji o wykreśleniu programu z rejestru programów nie złożył takiego wniosku;

- 2) nie zakończono postępowania w sprawie wykreślenia programu przed dniem zakończenia postępowania likwidacyjnego pracodawcy albo zakończenia postępowania upadłościowego pracodawcy.”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 3 i art. 3 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378, Nr 211, poz. 1549 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy ma na celu wprowadzenie zmian w ustawach:

- z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (IKE),
- z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (PPE).

Część z projektowanych zmian była już przedłożona Sejmowi poprzedniej kadencji, jednakże z uwagi na dyskontynuację prac parlamentarnych, zaszła potrzeba ponownego skierowania projektu do prac parlamentarnych. Projektodawca uważa za celowe wprowadzenie zmian, które umożliwią zgromadzenie większych oszczędności, które posłużą uzupełnieniu dochodów emerytalnych oraz zachęcą osoby obecnie nie oszczędzające na IKE do uczestnictwa w tym systemie. Chociaż istniejące rozwiązania przyczyniły się do rozwoju indywidualnych form oszczędzania na starość, to tempo przyrostu nowych kont nie jest wystarczające. Dlatego proponuje się przyjęcie rozwiązań, które mają zachęcić większą liczbę przyszłych emerytów do oszczędzania.

Zasadnicze cele regulacji można wskazać w następujących punktach:

- 1) proponuje się zwiększenie rocznego limitu wpłat na IKE, tak aby wynosił on trzykrotność średniego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, na dany rok (art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy);
- 2) proponuje się zmianę sposobu ustalania rocznego limitu wpłat na IKE przez możliwość określania tej kwoty nie tylko w oparciu o wysokość prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym, ale również w oparciu o ich projekty, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone (art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy);

- 3) proponuje się przyjęcie, że limit wpłat na IKE w kolejnym roku nie może być niższy niż w roku poprzednim (art. 1 pkt 3 lit. b projektu ustawy);
- 4) proponuje się również uelastyczenie zasad zwrotu i wypłaty z IKE przez umożliwienie częściowego zwrotu i wypłaty w ratach;
- 5) zmiany w ustawie o IKE oraz w ustawie o PPE mają na celu również zwiększenie wewnętrznej spójności i logiczności jej przepisów.

Ad 1. Propozycja zwiększenia rocznego limitu kwoty wpłat na IKE do kwoty równej trzykrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok oznacza, że obecny limit zwiększyłby się dwukrotnie. Wpłynie to na zwiększenie środków gromadzonych na IKE, co w konsekwencji spowoduje zwiększenie kapitału mającego uzupełnić świadczenia osiągnięte z obowiązkowego systemu emerytalnego. Proponuje się również zmianę art. 25 ust. 4 ustawy o PPE, w myśl którego, w obecnym jego brzmieniu, suma składek dodatkowych wniesionych przez uczestnika do jednego programu w ciągu roku kalendarzowego nie może przekroczyć trzykrotności kwoty odpowiadającej maksymalnej wysokości kwoty wpłaty na IKE. Stąd proponuje się określenie, że suma składek dodatkowych nie może przekroczyć 4,5-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok. Jednocześnie określono, że w przypadku gdy kwota ustalona w powyższy sposób będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota ogłoszona w poprzednim roku kalendarzowym (art. 3 pkt 2 lit. a projektu ustawy). Obecnie limit ten równy jest trzykrotności limitu IKE, a więc maksymalny roczny pułap sumy składek dodatkowych wpłaconych do programu osiąga poziom 4,5-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok i w przypadku podniesienia limitu wpłat na IKE bez dokonania tej zmiany

nastąpiłoby znaczne zwiększenie rocznego pułapu sumy składek dodatkowych, a i tak obecnie jest on wyższy od projektowanej wysokości limitu wpłat na IKE. Stosownie do tej zmiany, proponuje się upoważnienie ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do ogłaszania w drodze obwieszczenia wysokości kwoty stanowiącej maksymalny roczny pułap sumy składek dodatkowych, które mogą być wpłacone do programu (art. 3 pkt 2 lit. b projektu ustawy).

Ad 2 i 3. Proponowana zmiana, opisana w art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy, umożliwia ustalanie kwoty limitu wpłat na IKE nie tylko w oparciu o wysokość prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok, określonego w ustawie budżetowej, ale również w oparciu o jej projekt, tak jak jest to obecnie, w przypadku ustalania rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych) (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.).

Wyżej opisana propozycja zmiany, jak również rozwiązanie zaproponowane w art. 1 pkt 3 lit. b projektu ustawy mają na celu uniknięcie w przyszłości sytuacji jaka miała już miejsce w przeszłości – limit wpłat na IKE obowiązujący w 2006 r. wynosił 3521 zł i był niższy o 114 zł od limitu wpłat na IKE, obowiązującego w 2005 r. Powodem tego było nie ogłoszenie ustawy budżetowej do końca roku kalendarzowego. Wtedy kwota limitu, zgodnie z ustawą o IKE, została określona w oparciu o wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w trzecim kwartale roku poprzedzającego rok, na który ogłaszany był limit wpłat, a więc w oparciu o kwotę niższą. Dlatego w art. 1 pkt 3 lit. b projektu ustawy proponuje się zmianę, w myśl której

w przypadku gdy kwota ustalona zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 13 ust. 1 ustawy o IKE będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota wpłat na IKE ogłoszona w poprzednim roku kalendarzowym. Zmiana opisana w pkt 3 lit. b będzie miała znaczenie w sytuacji, gdy w terminie, w którym minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego obowiązany jest do wydania obwieszczenia określającego kwotę limitu wpłat na IKE, projekt ustawy budżetowej nie zostanie sporządzony bądź, co jest jednak mało prawdopodobne, projektowana wysokość wynagrodzenia spowodowałaby ustalenie limitu na niższym, niż w poprzednim roku, poziomie.

Ad 4. Zgodnie z obowiązującą ustawą o IKE oszczędzający nie ma możliwości wycofania części zgromadzonych oszczędności, jest obowiązany wycofać całość środków znajdujących się na IKE. Taka regulacja zniechęca potencjalnych oszczędzających do IKE, gdyż nie mają oni możliwości skorzystania z części zgromadzonego kapitału w sytuacji, gdy jest to konieczne ze względu na np. sytuację losową. Również obecnie obowiązujące przepisy ustawy o IKE zakładają tylko wypłatę całej sumy zgromadzonych środków. Proponuje się zatem uelastycznienie zasad zwrotu i wypłaty z IKE przez umożliwienie częściowego zwrotu i wypłaty w ratach. Projekt zawiera propozycję, aby bez rozwiązywania umowy był możliwy częściowy zwrot środków, pod warunkiem zapłacenia od nich podatku od dochodów kapitałowych. Również proponowana regulacja umożliwi wypłatę zgromadzonego kapitału w ratach po osiągnięciu wieku 60 lat lub w pozostałych przypadkach określonych ustawą, co będzie w pełni odpowiadać zasadzie przeznaczenia środków z IKE na cele emerytalne. Oszczędzający sam zdecyduje, czy wypłata ma być jednorazowa czy w ratach.

Konsekwencją wprowadzenia zmian umożliwiających oszczędzającemu częściowy zwrot środków zgromadzonych na IKE jest:

- zmiana zawartej w art. 2 pkt 15 ustawy o IKE definicji zwrotu, przez dodanie po wyrazie „ wycofanie” wyrazu „całości” (art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy);
- dodanie w art. 2 pkt 15a ustawy o IKE definicji „częściowego zwrotu” (art. 1 pkt 1 lit. c projektu ustawy);
- uchylenie ust. 2 w art. 15 ustawy o IKE, gdyż pozostawienie tego przepisu doprowadziłoby do nierównego traktowania oszczędzających – w zakresie postępowania ze środkami pozostałymi na IKE. Inaczej byłby potraktowany oszczędzający będący zastawcą, a inaczej oszczędzający, który dokonał częściowego zwrotu. Zgodnie z nowelizacją, jeżeli po zaspokojeniu wierzytelności zabezpieczonej zastawem ze środków zgromadzonych na IKE, pozostaną na tym koncie środki, to oszczędzający będzie mógł kontynuować oszczędzanie, a nie jak dotychczas środki te były zwracane oszczędzającemu (art. 1 pkt 4 projektu ustawy);
- odpowiednia zmiana brzmienia art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o IKE oraz dodanie pkt 7a (art. 1 pkt 2 lit. a i b projektu ustawy). W art. 9 ust. 1 ustawy o IKE wymienione zostały te elementy umowy, które umowa o prowadzenie IKE powinna określać. Ponieważ, zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o IKE, w umowie należy określić „termin dokonania wypłaty, wypłaty transferowej oraz zwrotu”, zmiana zawarta w projektowanej regulacji, związana z wprowadzeniem możliwości częściowego zwrotu środków zgromadzonych na IKE, oznacza, że w umowie należy określić również termin dokonania częściowego zwrotu oraz, w myśl zmiany proponowanej w dodawanym pkt 7a, warunki wypłaty

w ratach, w tym liczbę rat, w przypadku dokonywania wypłaty w ratach ;

- dodanie w art. 37 ustawy o IKE ust. 1a i ust. 11 (art. 1 pkt 9 lit. a i c projektu ustawy);
- uchylenie ust. 9 w art. 37 ustawy o IKE. Art. 37 ust. 9 stanowi, że przedmiotem zwrotu może być wyłącznie całość środków zgromadzonych na IKE. Nie uchylenie tego przepisu spowodowałoby wewnętrzną sprzeczność norm występującą w obrębie tego samego aktu prawnego. Norma ta jest nieaktualna wobec możliwości dokonania częściowego zwrotu (art. 1 pkt 9 lit. b projektu ustawy);
- dokonanie zmian w art. 30a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, w wyniku których zmianie ulega brzmienie ust. 1 pkt 10 oraz ust. 8. Przepis w obecnie obowiązującym brzmieniu przewiduje pobieranie zryczałtowanego podatku od dochodu oszczędzającego na indywidualnym koncie emerytalnym tylko z tytułu zwrotu. Ponieważ projekt wprowadza możliwość częściowego zwrotu środków zgromadzonych na IKE dokonanie zmian opisanych w art. 2 pkt 1 i 2 projektu ustawy jest konieczne. Zmiany te określają, że zryczałtowany podatek dochodowy pobierany jest również od częściowego zwrotu oraz określają sposób w jaki ustalany jest dochód z tytułu częściowego zwrotu.

Konsekwencją wprowadzenia zmian umożliwiających oszczędzającemu wypłatę w ratach jest:

- zmiana brzmienia definicji wypłaty zawartej w art. 2 pkt 13 ustawy o IKE przez wyjaśnienie, że pod pojęciem wypłata rozumie się zarówno wypłatę jednorazową, jak i wypłatę w ratach (art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy);

- zmiana art. 34 ust. 2 ustawy o IKE przez uszczegółowienie, że o formie wypłaty jednorazowej albo ratalnej oszczędzający zdecydować we wniosku o wypłatę (art. 1 pkt 6 lit. a projektu ustawy);
- zmiana art. 34 ust. 4 ustawy o IKE, określająca, że również oszczędzający, który rozpoczął wypłatę w ratach, nie będzie mógł ponownie założyć IKE, ma na celu rozstrzygnięcie wątpliwości, czy w przypadku formy ratalnej wypłaty zakaz założenia IKE odnosi się do oszczędzających, którzy rozpoczęli wypłatę w ratach, czy też ją zakończyli w dniu wypłaty ostatniej raty (art. 1 pkt 6 lit. b i c projektu ustawy).

Ad 5. Projekt zawiera również zmiany w ustawie o IKE oraz w ustawie o PPE, które mają na celu zwiększenie wewnętrznej spójności i logiczności jej przepisów:

- w art. 1 pkt 5 projektu ustawy zmienia się brzmienie art. 17 ust. 2 ustawy o IKE. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 2 organ nadzoru jest obowiązany do sporządzenia i przekazania ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego półrocznej i rocznej informacji zbiorczej o IKE prowadzonych przez nadzorowane instytucje finansowe, w terminie do dnia 15 sierpnia za ostatnie półrocze i do dnia 15 lutego za rok poprzedni. Proponowana zmiana, polegająca na wydłużeniu terminu na przekazanie przez organ nadzoru ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego półrocznej i rocznej informacji zbiorczej o IKE do dnia 31 sierpnia za ostatnie półrocze oraz do końca lutego za rok poprzedni uwzględnia postulat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Z doświadczeń organu nadzoru wynika, że powyższe informacje przekazywane są przez instytucje finansowe najczęściej w ostatnim dniu terminu wskazanego na realizację tego obowiązku, a czasami z jego

naruszeniem. Zgodnie z propozycją wydłużenie terminu na przekazanie przez organ nadzoru ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia spowoduje, że organ nadzoru będzie miał więcej czasu na sporządzenie tych informacji oraz pozwoli mu na zweryfikowanie przekazywanych danych;

- w art. 1 pkt 7 projektu ustawy zmienia się brzmienie art. 35 ust. 5 ustawy o IKE. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 5 umowa o prowadzenie IKE ulega rozwiązaniu z chwilą dokonania wypłaty transferowej. Związane jest to z możliwością jednoczesnego posiadania tylko jednego IKE, chyba że IKE prowadzone są przez fundusze inwestycyjne zarządzane przez to samo towarzystwo – wtedy ustawa dopuszcza posiadanie kilku IKE. Proponowana zmiana powoduje, że umowa o prowadzenie IKE zawarta z funduszem inwestycyjnym, z którego transferowana jest tylko część środków zgromadzonych na tym koncie do innego funduszu inwestycyjnego zarządzanego przez to samo towarzystwo funduszy inwestycyjnych nie ulegnie automatycznie rozwiązaniu;
- zmiana opisana w art. 3 pkt 1 projektu ustawy – dodanie w art. 5 ustawy o PPE ust. 1b – ma na celu usunięcie wątpliwości odnośnie braku możliwości uczestnictwa w programie, z którego uczestnik dokonał wypłaty. Brak wyraźnego określenia i przyjęcie założenia, że po dokonaniu wypłaty z danego PPE, pracownik nadal uczestniczy w tym programie, prowadziłyby do nieracjonalnej z punktu widzenia ustawodawcy sytuacji. System dodatkowego oszczędzania na emeryturę nie zostałby wbrew zamierzeniom ustawodawcy sfinalizowany, a ponadto pracownik, który ukończył 60 lat oraz dokonał wypłaty z danego PPE, nadal zatrudniony u danego pracodawcy, mógłby dokonywać wielokrotnych wypłat w okresie późniejszym, co stanowiłoby również działanie sprzeczne z powyższym celem. Takie działanie kłóciłoby się

z ratio legis wprowadzenia powyższej ustawy, gdyż środki gromadzone w trzecim filarze będą miały wpływ na wysokość dochodów przyszłego emeryta oraz będą uzupełniały emeryturę z powszechnego systemu emerytalnego. Zatem proponowana zmiana jest konieczna.

- zmiana opisana w art. 3 pkt 2 lit. a i b projektu ustawy – jest konsekwencją zmiany opisanej w art. 1 pkt 3 lit. a i b projektu ustawy. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 25 ust. 4 ustawy o PPE suma składek dodatkowych wniesionych przez uczestnika do jednego programu w ciągu roku kalendarzowego nie może przekroczyć trzykrotności kwoty odpowiadającej maksymalnej wysokości kwoty wpłaty na IKE. Tak więc obecnie maksymalny roczny pułap sumy składek dodatkowych wpłaconych do programu osiąga poziom 4,5-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok. Proponuje się zatem określenie, że suma składek dodatkowych nie może przekroczyć 4,5-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok. Proponowane w projekcie ustawy podniesienie limitu wpłat na IKE, bez dokonania tej zmiany, wpłynęłoby na znaczne zwiększenie maksymalnego rocznego pułapu sumy składek dodatkowych, a i tak obecnie jest on wyższy od projektowanej wysokości limitu wpłat na IKE. Jednocześnie wskazano, że w przypadku gdy kwota stanowiąca maksymalny roczny pułap składek dodatkowych wpłacanych do PPE ustalona w sposób podany wyżej będzie niższa od kwoty ogłoszonej w poprzednim roku kalendarzowym, wówczas obowiązuje kwota ogłoszona w poprzednim roku kalendarzowym (art. 3 pkt 2 lit. a projektu ustawy). Stosownie do tej zmiany, proponuje się upoważnienie ministra właściwego do spraw zabezpieczenia

społecznego do ogłaszania w drodze obwieszczenia wysokości kwoty stanowiącej maksymalny roczny pułap sumy składek dodatkowych, które mogą być wpłacone do programu (art. 3 pkt 2 lit. b projektu ustawy);

- zmiana opisana w art. 3 pkt 3 projektu ustawy – dodanie art. 41a po art. 41 ustawy o PPE – ma na celu umożliwienie organowi nadzoru wykreślenia z urzędu programu z rejestru, gdy nie ma podmiotów uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o wykreślenie programu z rejestru a program faktycznie nie istnieje.

Konieczność dokonania takiej zmiany sygnalizował wcześniej organ poprzednio sprawujący nadzór nad pracowniczymi programami emerytalnymi – KNUIFE, do którego instytucje zarządzające PPE i nadzorowane przez ten organ zwracały się z prośbą o rozstrzygnięcie tego stanu, wobec istnienia rozbieżności, polegającej na tym, że do rejestru wpisany jest program, który faktycznie nie istnieje. Proponowana obecnie zmiana umożliwi organowi nadzoru wykreślenie programu z rejestru programów w przypadku gdy zakończono postępowanie likwidacyjne pracodawcy albo zakończono postępowanie upadłościowe pracodawcy, a podmiot obowiązany do złożenia wniosku o wydanie decyzji o wykreśleniu programu z rejestru programów nie złożył takiego wniosku oraz w przypadku gdy postępowanie w sprawie wykreślenia programu nie zostało zakończone przed dniem zakończenia postępowania likwidacyjnego pracodawcy albo zakończenia postępowania upadłościowego pracodawcy.

Przedmiot regulacji niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 3, art. 3 pkt 2, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, umożliwią ministrowi do spraw zabezpieczenia społecznego ogłoszenie, obowiązujących w 2009 r., kwoty wpłat na IKE oraz kwoty rocznego limitu sumy składek dodatkowych wpłacanych do programu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Zakres podmiotowy regulacji

Zakres podmiotowy regulacji obejmuje instytucje finansowe prowadzące IKE oraz osoby dokonujące wpłat na IKE, które są adresatami projektowanych norm prawnych. Nowelizacja ustawy o IKE ma na celu uatrakcyjnienie oferty IKE i zachęcenie Polaków do oszczędzania w tej formie na przyszłe emerytury.

IKE wg stanu na dzień 31 grudnia 2007 r.

Z raportu przesłanego do Ministerstwa przez Komisję Nadzoru Finansowego wynika, że na koniec grudnia 2007 r. instytucje finansowe prowadziły 915 492 IKE a ich liczba, po uwzględnieniu kont zlikwidowanych w związku z wypłatą transferową do PPE albo zwrotem, zwiększyła się o 75 229, co stanowi wzrost, w stosunku do kont prowadzonych na koniec 2006 r. o 8,95 %. Na przestrzeni 2007 r. można zaobserwować wyraźny spadek przyrostu zakładania nowych kont. W 2007 r. liczba nowo założonych IKE wyniosła 117 267, podczas gdy w 2006 r., oszczędzający założyli 444 079 nowych kont.

W dalszym ciągu najwięcej IKE prowadzonych jest przez zakłady ubezpieczeń 671 984 IKE. Drugą, pod względem liczby prowadzonych kont IKE, instytucją finansową są fundusze inwestycyjne, które na dzień 31 grudnia 2007 r. prowadziły 192 206 IKE. Liczba kont IKE prowadzonych przez banki na koniec 2007 r. wyniosła 42 520 kont. Najmniej oszczędzających gromadzi swoje oszczędności emerytalne w podmiotach prowadzących działalność maklerską. Podmioty te prowadziły na koniec grudnia 2007 r. 8 782 kont IKE.

Tab. 1. Struktura IKE w przekroju instytucjonalnym. Stan na 31.12.2007 r.

Institucje finansowe	Zakłady ubezpieczeń na życie	Fundusze inwestycyjne	Banki	Podmioty prowadzące działalność maklerską	Razem
Liczba kont	671 984	192 206	42 520	8 782	915 492

Źródło: Informacja MPiPS przygotowana na podstawie danych z raportu KNF.

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r. dokonano 2 852 wypłat oraz 36 610 zwrotów środków zgromadzonych na IKE. W okresie tym dokonano 34 wypłaty transferowe z IKE do pracowniczego programu emerytalnego, zaś wypłat transferowych dokonanych z pracowniczych programów emerytalnych na IKE było 3 219.

Z ogólnej liczby IKE prowadzonych na koniec 2007 roku ok. 54,3 % kont (496 873) to IKE założone przez kobiety, zaś ok. 45,7 % IKE (419 619) przez mężczyzn. 12,65 % oszczędzających na IKE to osoby w wieku do 30 lat. W wieku od 31 do 40 lat jest 22,74 % oszczędzających na IKE, zaś 25,07 % oszczędzających ma od 41 do 50 lat. 26,54 % oszczędzających jest w wieku od 51 do 60 lat, a 13 % oszczędzających na IKE ukończyło już 60 lat.

Tab. 2. Struktura wiekowa oszczędzających na IKE.

Wiek oszczędzających na IKE	Do 30 lat	31-40 lat	41-50 lat	51-60 lat	Ponad 60 lat	Razem
Liczba kont	115 774	208 227	229 542	242 991	118 958	915 492

Źródło: Informacja MPiPS przygotowana na podstawie danych z raportu organu sprawującego nadzór nad instytucjami prowadzącymi IKE .

Szacowana wartość środków zgromadzonych na IKE na dzień 31 grudnia 2007 r. wyniosła ponad 1 864,5 mln zł.

W stosunku do szacunków na koniec 2006 r. stanowi to wzrost o 43,65 %, kiedy to szacowana wartość tych środków wynosiła na dzień 31 grudnia 2006 r.

1 298 mln zł. Natomiast w stosunku do szacunków na koniec I półrocza 2007 r. wartość ta wzrosła jedynie o ok. 5,35 % (1770 mln zł – szacowana wartość środków zgromadzonych na IKE na dzień 30 czerwca 2007 r.).

Omówienie Konsultacji Społecznych.

Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do następujących podmiotów:

1. NSZZ Solidarność, ul. Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk,
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa,
3. Forum Związków Zawodowych, Plac Teatralny 4, 85-069 Bydgoszcz,
4. Konfederacja Pracodawców Polskich, ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa,
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa,
6. Związek Rzemiosła Polskiego, ul. Miodowa 14, 00-246 Warszawa,
7. Business Centre Club, Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa,
8. Giełda Papierów Wartościowych S.A., ul. Książęca 4, 00-498 Warszawa,
9. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA), ul. Nowy Świat 6/12, 00-400 Warszawa,
10. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., ul. Książęca 4, 00-498 Warszawa,
11. Związek Banków Polskich, ul. Kruczkowskiego 8, 00-380 Warszawa,
12. Polska Izba Ubezpieczeń, ul. Wspólna 47/49, 00-684 Warszawa,
13. Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, ul. E. Plater 53 (31 piętro), 00-113 Warszawa.

Swoje stanowiska z uwagami przedstawiły: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan (PKPP Lewiatan), Polska Izba Ubezpieczeń (PIU), Business Centre Club (BCC) oraz Rzecznik Ubezpieczonych. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) przedstawiło ogólny postulat wprowadzenia zmian zwiększających zainteresowanie pracodawców do zapewnienia pracownikom wyższej emerytury, wyrażając pogląd, że projektowane podniesienie limitu wpłat na IKE promuje osoby najwyżej zarabiające. Stanowisko aprobujące przedstawione zmiany zajął NSZZ „Solidarność”. Natomiast swój projekt zmian nadesłała Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA).

Niektóre z podmiotów konsultujących projekt uznały, że przedstawione w projekcie propozycje nie przyczynią się do wzrostu osób zainteresowanych oszczędzaniem w celu uzupełnienia przyszłych dochodów emerytalnych, gdyż przedstawione propozycje nie stanowią wystarczającej zachęty do zmiany stanowiska u osób obecnie nie oszczędzających na IKE. Ich zdaniem konieczne jest wprowadzenia bardziej radykalnych zmian, polegających na wprowadzeniu ulgi podatkowej dla oszczędzających na IKE już na etapie wnoszenia wpłat (PIU i IZFiA). Ze względu na to, że opodatkowanie dochodów kapitałowych nie zostało zlikwidowane oraz na to, że zmiana polegająca na wprowadzeniu ulgi podatkowej w postaci odliczenia kwoty wpłat na IKE od podstawy opodatkowania skutkowałaby uszczupleniem dochodów budżetu państwa, propozycja nie została przyjęta.

W toku uzgodnień pojawiły się także postulaty dotyczące uregulowania zasad i warunków częściowej wypłaty środków z IKE przez określenie maksymalnego poziomu środków, które mogą podlegać czasowemu wycofaniu oraz ich dopuszczalnej częstotliwości (PKPP Lewiatan, Rzecznik Ubezpieczonych, IZFiA), a także wskazania katalogu przypadków, w których możliwy jest zwrot. Postulaty te nie zostały uwzględnione z uwagi na to, że to oszczędzający jest najlepiej zorientowany w swojej aktualnej sytuacji finansowej i to jemu pozostawia się ewentualną decyzję co do wysokości wycofanych środków, jak

i co do częstotliwości dokonywania takiej operacji. Również zdaniem projektodawcy opracowanie katalogu przypadków, w których możliwy jest częściowy zwrot, jak proponuje PIU, jest niecelowe, gdyż enumeratywne określenie przypadków, w których możliwy jest częściowy zwrot i tworzenie katalogu zamkniętego mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której mimo rzeczywistej potrzeby, oszczędzający nie będzie mógł wycofać części środków z uwagi na to, że dana sytuacja nie została przewidziana.

W zakresie zmian przedstawionych w art. 3 projektu ustawy (zmiany ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych) nie zostało przyjęte rozwiązanie zaproponowane przez BCC – propozycja wpłacania do programu składki dodatkowej przez pracownika, którego zatrudnienie ustało u danego pracodawcy, gdyż był pracownik nie jest uczestnikiem programu w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy o PPE oraz nie otrzymuje już wynagrodzenia, z którego odprowadzana jest składka dodatkowa.

Wśród propozycji przedstawianych przez podmioty konsultujące projekt pojawił się postulat umożliwienia wpłaty składek podstawowych w różnych wysokościach dla różnych grup pracowników (PKPP Lewiatan, PIU i IZFiA) oraz postulat umożliwienia tworzenia PPE przez pracodawców będących jednostkami budżetowymi i samorządowymi (PKPP Lewiatan, PIU, IZFiA). W odniesieniu do pierwszej propozycji projektodawca nie uważa za słuszne wprowadzanie takiego zróżnicowania, tym bardziej, że i tak, w przypadku ustalania składki podstawowej procentowo od wynagrodzenia, osobie, której wypłacane jest wyższe wynagrodzenie, kwota składki podstawowej odprowadzanej do PPE będzie wyższa. Natomiast odnosząc się do drugiej propozycji – możliwości tworzenia PPE w jednostkach budżetowych i samorządowych – projektodawca nadmienia, że ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych nie zawiera ograniczeń o charakterze podmiotowym do tworzenia PPE w jednostkach sektora finansów publicznych.

W projekcie nie uwzględniono również tych propozycji, które wykraczały poza zakres projektowanych zmian.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Dwukrotne zwiększenie dotychczasowego rocznego limitu wpłat na indywidualne konto emerytalne (IKE), tj. do poziomu trzykrotności średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, spowoduje niewątpliwie określone ujemne skutki finansowe dla budżetu państwa związane z ulgą podatkową od inwestycji kapitałowych (tj. 19 % od wartości odsetek). Jednakże należy zauważyć, że obowiązujący limit wpłat (składka dodatkowa) ustalony dla uczestników pracowniczych programów emerytalnych (PPE) wynosi 4,5-krotność średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Podwyższenie obowiązującego limitu w przypadku IKE zapewni równiejsze traktowanie obu programów emerytalnych przez ustawodawcę.

Skala tych skutków jest trudna do dokładnego oszacowania ze względu na brak dokładnych informacji o strukturze kont według wysokości rocznych wpłat na IKE, wysokości oprocentowania IKE, a tym samym i wysokości należnego podatku od inwestycji kapitałowych. Ponadto brak informacji ile osób założy IKE do końca 2009 r. oraz ile z tych osób i w jakim zakresie przekroczy ustalony na 2008 r. limit wpłat na IKE, (tj. wpłaci na konto sumę powyżej 150 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej).

Dostępne na dzień dzisiejszy informacje w obszarze IKE:

Instytucja	Zakłady ubezpieczeń na życie	Fundusze inwestycyjne	Banki	Podmioty prowadzące działalność maklerską
Procentowy udział według liczby kont (stan na koniec grudnia 2007 r.)	73,4 %	21,0 %	4,6 %	1,0 %
Średnia roczna wpłata (stan na koniec grudnia 2007 r.)	1 386 zł	2 327 zł	1 214 zł	3 102 zł
Limit wpłat w 2007 r. (3697 zł) = 100 %				
Średnia roczna wpłata	37 %	63 %	33 %	84 %

Źródło: Informacja MPiPS przygotowana na podstawie danych z KNF.

Na podstawie dostępnych informacji, dotyczących liczby i struktury osób wpłacających na IKE według rodzaju instytucji, oferującej IKE, wieku oszczędzającego oraz znanej średniej rocznej wysokości wpłat według instytucji nie można oszacować rzeczywistych skutków finansowych dla budżetu państwa. Dlatego też, przedstawione poniżej szacunki dotyczące skutków finansowych wykonano na podstawie założeń hipotetycznych.

Przy założeniu stałej struktury kont według wysokości wpłat, tj. że ok. 8,2 %¹ osób wykorzysta maksymalny limit wpłat na IKE, oraz że osoby, które dotychczas wykorzystywały ten limit wpłat w najbliższej przyszłości będą w dalszym ciągu wpłacać maksymalną z dozwolonych kwot, można oczekiwać, że na dzień dzisiejszy budżet państwa z tytułu ulgi podatkowej od inwestycji kapitałowych (tj. 19 % od wartości odsetek) straciłby rocznie ok. 8,3 – 10,8 mln zł (w zależności od wielkości tempa przyrostu liczby kont).

Podsumowując należy pamiętać, że wyniki symulacji zależą znacząco od przyjętych założeń.

¹ Szacunki oparte na materiale „Diagnoza Społeczna 2007”.

	należny roczny podatek od inwestycji kapitałowych		różnica w skali roku***
	przy limicie wpłat na 2008 r.*	przy planowanym limicie 2009 r.**	
	w mln zł		
wariant I	10,0	20,8	10,8
wariant II	9,2	19,2	10,0
wariant III	8,4	17,6	9,1
wariant IV	7,7	16,0	8,3

* limit 2008 – 150 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (tj. 4 055,12 zł).

** planowany limit 2009 – 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (tj. 8 110,24 zł).

*** różnica między kwotą należnego podatku przy planowanym limicie wpłat na 2009 r., a kwotą podatku przy limicie wpłat ustalonym według obowiązujących aktualnie zasad.

Szacunki wykonano dla czterech wariantów:

Wariant I – do końca 2009 r. liczba kont wzrośnie do poziomu 1,3 mln.

Wariant II – do końca 2009 r. liczba kont wzrośnie do poziomu 1,2 mln.

Wariant III – do końca 2009 r. liczba kont wzrośnie do poziomu 1,1 mln.

Wariant IV – do końca 2009 r. liczba kont wzrośnie do poziomu 1 mln.

Analizę oparto na następujących hipotetycznych założeniach:

- szacunki wykonano dla osób, które wykorzystują limity wpłat na IKE; tj. dla ok. 8,2 % wszystkich osób, które założyły IKE;
- przyjęto, że wskaźnik realnego wzrostu wynagrodzeń na 2009 r. będzie wynosił 4,1 %;
- limit wpłat na IKE w 2009 r. wzrośnie do trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej;
- przyjęto skorygowaną strukturę liczby kont według instytucji (stan na koniec grudnia 2007 r.), uwzględniając dotychczasowe trendy przyrostu liczby kont: zakłady ubezpieczeń na życie – 5,9 %, fundusze inwestycyjne – 33,2 %, podmioty prowadzące działalność maklerską – 7,7 % , banki spadek o 20 %;

- przyjęto oszacowane roczne stopy oprocentowania IKE na 2006 r.: banki – 17,5 %, zakłady ubezpieczeń na życie – 2,5 %, podmioty prowadzące działalność maklerską – 13 % oraz fundusze inwestycyjne – 7 %;
- podatek od zysku inwestycji kapitałowych wynosi 19 %;
- podmioty prowadzące IKE nie pobierają opłat związanych z ich funkcjonowaniem.

Wpływ regulacji na budżety samorządów.

Proponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na budżety samorządów.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Pośredni wpływ. Dynamizacja rozwoju rynku kapitałowego wiąże się ze zwiększeniem możliwości finansowania inwestycji. Zwiększenie możliwości finansowania inwestycji pobudzi rozwój przedsiębiorczości, a to z kolei przełoży się na wzrost zatrudnienia w gospodarce. Można zatem wysnuć wniosek, że upowszechnienie i wzrost ich finansowej roli będą miały w dłuższej perspektywie pozytywny wpływ na równowagę rynku pracy.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak bezpośredniego wpływu.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak bezpośredniego wpływu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. W trakcie uzgodnień projektu nie wpłynęło żadne zgłoszenie o zainteresowaniu pracami nad projektem ustawy na podstawie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

4) 1

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min. MD 210208/DP/jf

Warszawa, dnia 23 września 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw, sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-158-08) pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z upo. b. p. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Sławomir Jędrzejewski

Do uprzejmej wiadomości:

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2008-09-23

.....dn.

UCHWAŁA nr 50/VI/III/2008

**Rady Nadzorczej
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 23 lipca 2008 roku**

w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego

Działając na podstawie art. 75 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. nr 11, poz. 74 ze zm.) Rada Nadzorcza pozytywnie opiniuje przedłożony przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej projekt ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw.

PRZEWODNICZĄCY RADY NADZORCZEJ
ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

Jerzy Miller